

MRF 2021.158

Planklagenævnets afgørelse af 1. juni 2021 (j.nr. 20/02854)

Ophævet lovliggørelsespåbud efter planlovens § 51 til ejer om at fjerne uindregistreret campingvogn på ejendom i landzone, da kommunen ikke havde vurderet, om undtagelsen i planlovens § 36, stk. 1, nr. 7, kunne anvendes, efter campingvognen var ombygget og hjul og træktøj afmonteret.

E havde ansøgt om landzonetilladelse til opstilling af campingvogn på sin ejendom. Holbæk Kommune gav i oktober 2019 afslag på det ansøgte og i februar 2020 påbud om fjernelse af campingvognen. Som begrundelse for afslaget henviste kommunen til Planklagenævnets afgørelse af 1. juni 2017 (j.nr. NMK-31-01925), hvor nævnet fandt, at en container ikke kunne sidestilles med et udhus i henhold til planloven § 36, stk. 1, nr. 7. Kommunen henviste ligeledes til afslaget på landzonetilladelsen af oktober 2019. E påklagede påbuddet med den begrundelse, at campingvognen nu skulle betragtes som et udhus, da hjul, bremses og træktøj fra campingvognen var fjernet. Planklagenævnet (formanden) bemærkede, at afgørelsen om landzonetilladelsen ikke kunne

prøves, da E ikke havde påklaget afgørelsen rettidigt, hvorfor kun afgørelsen om fjernelse af campingvogn blev prøvet af nævnet. Planklagenævnet anførte, at E havde ombygget campingvognen i en sådan grad, at der var tale om et nyt retligt forhold, hvorfor kommunen skulle have foretaget en vurdering af, hvorvidt ændringerne af campingvognen medførte, at den var omfattet af undtagelsesbestemmelsen i planloven § 36, stk. 1, nr. 7, og derfor ikke krævede landzonetilladelse. Nævnet lagde ligeledes vægt på, at kommunen blot havde henvist til en afgørelse fra Planklagenævnet samt deres afslag på landzonetilladelsen. Planklagenævnet ophævede påbuddet, da kommunen ikke havde haft hjemmel til at kræve campingvognen fjernet efter planloven § 51, stk. 1.

Kommentar: Det er accepteret i retspraksis, at såfremt et afslag på lovliggørende tilladelse eller dispensation ikke er påklaget rettidigt, er spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et "ulovligt forhold", retskraftigt afgjort under en eventuel efterfølgende klagesag om et påbud om fysisk lovliggørelse af forholdet, jf. **MRF 2021.95 V**. I ovenstående sag må nævnets afgørelse imidlertid forstås på den måde, at der var sket sådanne retligt relevante ændringer efter kommunens afslag på landzonetilladelse, at forholdet (campingvognen) ikke længere var dækket af afslaget, hvorfor kommunen på ny måtte forholde sig til, om der var tale om et ulovligt forhold, og om dette i givet fald kunne lovliggøres retligt, inden der blev krævet fysisk lovliggørelse.

Afgørelse i klagesag om Holbæk Kommunes påbud om fjernelse af campingvogn fra ejendommen på A1, Orø

20/02854

Holbæk Kommune har den 4. februar 2020 givet påbud om fjernelse af en uindregistreret campingvogn på ejendommen A1, 4305 Orø, matr.nr. F1.

Ejendommens ejer har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen har haft hjemmel til at give påbud, jf. planlovens § 51.
- Om påbuddet er gyldigt og overholder den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om proportionalitet.

Planklagenævnet har ikke fundet anledning til at behandle de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver påbuddet. Det betyder, at kommunens påbud ikke længere gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagen vedrører en uindregistreret campingvogn på ejendommen A1, 4305 Orø, matr.nr. F1.

Ejendommen ligger i landzone.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

I sagen indgår følgende materiale fra ejendommens ejer: Klagen af 19. februar 2020, samt yderligere bemærkninger af 5. marts 2020, 10. marts 2020 og 12. marts 2020.

Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 25. februar 2020, den 9. marts 2020, den 11. marts 2020 og den 16. marts 2020.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 26. februar 2020.

Klagen og bemærkningerne er i deres helhed indgået i sagsbehandlingen. Klagen er kort gengivet nedenfor under afsnit 2.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[1]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er et retligt spørgsmål, om påbuddet er gyldigt og overholder almindelige forvaltningsretlige grundsætninger og regler om varsel og partshøring.

Kommunernes tilsyn

Kommunerne fører tilsyn efter planloven. Det betyder bl.a., at kommunen påser overholdelsen af planloven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, jf. lovens § 51, stk. 1. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter denne bestemmelse, herunder afgørelser om lovliggørelse af ulovlige forhold. I den konkrete sag har kommunen truffet afgørelse om påbud om fysisk lovliggørelse dvs. om fjernelse af en uindregistreret campingvogn på ejendommen.

Afgørelse af 22. oktober 2019 om afslag på landzonetilladelse

Det er i klagesagen gjort gældende, at campingvognen fungerer og fremstår som et udhus, og derfor skal betragtes som dette. Dette kan opfattes som en klage over kommunens afgørelse af 22. oktober 2019 om afslag på landzonetilladelse til opstilling af campingvogn på ejendommen.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klageren ikke har påklaget afgørelsen af 22. oktober 2019 rettidigt, og der er heller ikke i sagen oplysninger om, at afgørelsen er indbragt for domstolene. Planklagenævnet kan ikke i forbindelse med en sag om et påbud efterprøve en tidligere afgørelse om afslag på lovliggørende landzonetilladelse, når klagefristen for den tidligere afgørelse er overskredet. Kommunens tidligere afgørelse af 22. oktober 2019 om afslag på lovliggørende landzonetilladelse til opstilling af campingvogn på hjul m.v. står således ved magt.

2.2. Påbud om fjernelse af campingvognen

2.2.1. Klagerens bemærkninger

Klageren har anført, at kommunens påbud om fjernelse af campingvognen ikke er korrekt, da campingvognen nu skal betragtes som et udhus, da klageren har fjernet hjul, bremses og trækstøj fra campingvognen. Klageren mener derfor ikke, at kommunen kan kræve campingvognen fjernet.

Planklagenævnet har forstået klageren således, at forholdet derfor er omfattet af planlovens § 36, stk. 1, nr. 8, og således ikke kræver tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1.

2.2.2. Generelt om påbud

Valg af lovliggørelsesmåde

Lovliggørelse kan ske enten fysisk, f.eks. ved nedrivning af en ulovligt opført bygning, eller retligt, f.eks. ved efterfølgende lovliggørende tilladelse.

Det følger af proportionalitetsprincippet, at kommunen har pligt til at vurdere muligheden for retlig lovliggørelse, før den evt. træffer afgørelse om fysisk lovliggørelse.

Kommunen har dog ikke pligt til at vurdere muligheden for retlig lovliggørelse i en situation, hvor kommunen tidligere har forholdt sig til dette og har givet afslag på tilladelse.

2.2.3. Forløbet før påbuddet af 4. februar 2020

Kommunen udsendte den 26. november 2019 et varsel om påbud samt anmodede ejendommens ejer om at fremsende sine bemærkninger til sagen inden den 5. januar 2020.

Klageren fremsendte den 26. november 2019 et brev som svar på kommunens varsel om påbud af samme dato. Det fremgår af brevet, at klageren har ombygget campingvognen således, at der nu ifølge klageren, er tale om et udhus. Det fremgår bl.a., at campingvognen efter ombygningen står på betonfundamenter, at hjulene og hjulenes ophæng er fjernet, samt at træktøjet tillige er fjernet.

Kommunen kvitterede den 3. december 2019 for klagerens bemærkninger af 26. november 2019. Kommunen orienterede i den forbindelse klageren om en afgørelse fra Planklagenævnet[2] vedrørende en sag om en container til udhusformål. Kommunen citerede følgende passage fra nævnets afgørelse:

Efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 7, kræves ikke landzonetilladelse til opførelse af garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende bygninger på op til 50 m², når bygningerne opføres i tilknytning til enfamiliehuse eller sommerhuse og ikke medfører oprettelse af en ny bolig.

En skibscontainer kan rent funktionelt udgøre et udhus, dvs. med henblik på opbevaring af redskaber, byggematerialer m.m., men kan i sit fremtrædende visuelle udtryk ikke sidestilles med et udhus i bestemmelsens forstand.

Containeren er derfor ikke omfattet af undtagelsesbestemmelserne i § 36, stk. 1, nr. 7, eller af andre bestemmelser om undtagelse fra kravet i § 35, stk. 1, og forudsætter således landzonetilladelse.

Kommunen skrev i forlængelse heraf, at en campingvogn ikke kan falde ind i omgivelserne og landskabet, hvorfor klageren modtog et afslag. Nævnet har forstået dette som en henvisning til kommunens afslag på landzonetilladelse af 22. oktober 2019.

2.2.4. Planklagenævnets vurdering af påbuddet om fjernelse af campingvognen

Nævnet finder, at klageren har ombygget campingvognen i så væsentligt et omfang, at der er tale om et nyt retligt forhold, idet der både er fjernet hjul, bremses og træktøj fra campingvognen.

Det er en forudsætning for at give et påbud om lovliggørelse, at forholdet er i strid med planloven. Kommunen var således forpligtet til at foretage en vurdering af, hvorvidt ændringerne af campingvognen medfører, at den er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i planlovens § 36, stk. 1, nr. 8, og således ikke kræver landzonetilladelse.

Nævnet finder ikke, at kommunen har foretaget en sådan vurdering i brevet af 3. december 2019. Nævnet har lagt vægt på, at kommunen blot citerer en afgørelse fra Planklagenævnet i en anden sag, og i øvrigt henviser til afslaget på landzonetilladelse af 22. oktober 2019.

Planklagenævnet finder på den baggrund ikke, at kommunen har haft hjemmel til at påbyde den ombyggede campingvogn fjernet fra ejendommen efter planlovens § 51, stk. 1.

Kommunens påbud lider således af en væsentlig retlig mangel, hvorfor det er ugyldigt.

Planklagenævnet ophæver derfor kommunens påbudsafgørelse af 4. februar 2020.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

[2] Planklagenævnets afgørelse NMK-31-01925. Afgørelsen er tilgængelig på:
<https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/38e5d165-8f4d-4075-bfbb-6f307dd5d597?highlight=NMK-31-01925> (<https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/38e5d165-8f4d-4075-bfbb-6f307dd5d597?highlight=NMK-31-01925>)

[3] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

20/02854

Dato:

1. juni 2021.

Emner:

Planloven, landzo...

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 •
8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)